

C_2022303PL.01001402.xml
8.8.2022

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 303/14

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 11 maja 2022 r. – „Consortium Remi Group” AD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sprawa C-314/22)

(2022/C 303/20)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: „Consortium Remi Group”

Druga strona postępowania kasacyjnego: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Pytania prejudycjalne

1)

Czy w wypadku odstąpienia na podstawie art. 90 ust. 2 dyrektywy VAT (1) zasada neutralności i art. 90 tej dyrektywy sprzeciwiają się przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 129 ust. 1 zdanie drugie Danachno-osiguritelnen protsesualen kodeks (kodeksu postępowania w sprawach podatkowych i ubezpieczeń społecznych), który przewiduje termin zawity na złożenie wniosku o zaliczenie lub zwrot podatku zafakturowanego przez podatnika z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług w przypadku całkowitego lub częściowego braku zapłaty przez odbiorcę dostawy lub usługi?

2)

Czy niezależnie od odpowiedzi na pytanie pierwsze w okolicznościach postępowania głównego warunkiem koniecznym dla uznania prawa do obniżenia podstawy opodatkowania zgodnie z art. 90 ust. 1 dyrektywy VAT jest to, by podatnik przed złożeniem wniosku o zwrot podatku skorygował wystawione przez siebie faktury w zakresie wykazanego podatku VAT z powodu całkowitego lub częściowego braku zapłaty ceny za dostawę lub usług przez odbiorcę faktury?

3)

W zależności od odpowiedzi na dwa pierwsze pytania: w jaki sposób należy interpretować art. 90 ust. 1 dyrektywy VAT przy ustalaniu momentu, w którym powstaje przyczyna obniżenia podstawy opodatkowania, gdy ma miejsce całkowity lub częściowy brak zapłaty ceny, a z powodu odstąpienia od art. 90 ust. 1 brak jest przepisu krajowego?

4)

W jaki sposób należy stosować rozważania zawarte w wyrokach z dnia 27 listopada 2017 r., Enzo Di Maura (C-246/16 (2), ECLI:EU:C:2017:887, pkt 21–27) oraz z dnia 3 lipca 2019 r., UniCredit Leasing (C-242/18 (3), ECLI:EU:C:2019:558, pkt 62 i 65), jeżeli prawo bułgarskie nie zawiera szczególnych warunków stosowania odstąpienia zgodnie z art. 90 ust. 2 dyrektywy VAT?

5)

Czy zasada neutralności i art. 90 dyrektywy VAT sprzeciwiają się praktyce podatkowej i ubezpieczeniowej, zgodnie z którą w przypadku braku zapłaty korekta wykazanego na fakturze podatku nie jest dozwolona, zanim odbiorca towaru lub usługi, o ile jest on podatnikiem, nie zostanie powiadomiony o anulowaniu podatku, tak aby skorygować on pierwotnie dokonane przez siebie odliczenie?

6)

Czy wykładnia art. 90 ust. 1 dyrektywy pozwala przyjąć, że ewentualne prawo do obniżenia podstawy opodatkowania w przypadku całkowitego lub częściowego braku zapłaty uzasadnia powstanie prawa do zwrotu zapłaconego przez dostawcę podatku od wartości dodanej wraz z odsetkami za zwłokę i od jakiej daty?

(1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

(2) Dz.U. 2018, C 22, s. 9.

(3) Dz.U. 2019, C 305, s. 18.